

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἰτήσις δεκτή ὑπὸ ἰδιαιτέρῳ συμφωνίαν.

Αιτήσεις ἀπευθυνταί :
Ἐργμ. « Ἀνάστασις » Ἀργουστίου.

Συντάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΟΣ

Ἡ Ἑλλάς ἐν τῷ Κόσμῳ ὑπῆρξεν ὁ Μεγάλος Σκαπανεύς τῆς Προόδου—Ἐὰν αὕτη δὲν ὑπῆρχεν ὁ Κόσμος εἰς πλείστα σημεῖα τῆς Προόδου καὶ τῆς Ἀρετῆς θὰ ἐτήρει Στασιμότητα, ἢ τοῦλάχιστον θὰ ἐπλανᾶτο εἰς τὰς σκολιὰς ἀτραποὺς τῆς ἰδέας καὶ τοῦ αἰσθηματος ἐπὶ πολὺν ἀκόμη χρόνον.

Ἡ κρίσις αὕτη εἶνε ὀρθὴ καὶ δικαία, ὑπὸ τὸν ὄρον ν' ἀναγνωρισθῇ ὅτι εὐρον οἱ Ἕλληνες ἔχνητινὰ αἴτια ἰδίως παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ τοῖς Ἰνδοῖς ἀρκετὸν διάστημα ἐσημείωσαν ἐν τῷ εὐρυτάτῳ ὁρίζοντι τῆς προόδου, τὰ σημεῖα ὅμως ταῦτα ὑπῆρξαν μόνον σημεῖα ζωηρὰ, τότε δὲ ἐμεγαλύνθησαν καὶ εἰς σχήματα ἐμορφώθησαν ὅταν ἐπ' αὐτῶν διηρθένθη ὁ μέγας φακὸς τῆς διανοίας τοῦ Ἕλληρος, ὁδηλαθῆ:

Ὁ Πλάτων ἴσως ἐδανείσθη ἡμιφωτισούσας τινὰς ἀκτῖνας ἀπὸ τὸν λύχνον τοῦ Κομφουκίου, τὰς ἀκτῖνας ὅμως ταύτας μετέβαλλεν ἀστραπηδὸν εἰς ἓνα Ἡλιον παμμέγιστον ὅστις μαζρὰν φωτίζων ἠδυνήθη νὰ θερμάνῃ τὸν νοῦν συμπάσης τῆς Ἀνθρωπότητος—Βεβαίως καὶ ὁ Ἑλληνικὸς νοῦς ἐβαπτίσθη εἰς τὴν κολυμβήθραν πολλῶν Προδρόμων τῆς προόδου πλὴν ἂν μὴ ἡ μεγαλόνοια καὶ ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Ἕλληρος ὑπῆρχεν ἴσως οὐδέποτε ἡ Ἀνθρωπότης θὰ ἐκαυχᾶτο ὅτι ἠδυνήθη ν' ἀνέλθῃ τὴν ἀπειροβάθμιον κλίμακα ἧς ἡ ἀνάβασις εἶνε τόσον ἀσκόλος ὥστε μόνον ἐν ὄραματι νὰ τὴν ἀνέρχονται καὶ νὰ τὴν κατέρχονται αἱ θνητῶδες τῶν Ἀγγέλων στρατιαὶ καὶ ἧς ὁ προσορισμὸς εἶνε νὰ χρησιμεύσῃ ὅπως δι' αὐτῆς ἡ ἀτέλεια ἀνερχομένη καθίσῃ παρὰ τοὺς πόδας τῆς τελειότητος.

Ἡ ἱστορία μαρτυρεῖ ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ Ρω-

μαῖοι ἴστανται ἀποροῦντες ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀπείρου ὁρίζοντος ὃν διαγράφει τὸ αἰσθημα καὶ ἡ μεγαλοφυΐα, ἐνῶ ἐξ ἄλλου μαρτυροῦσι ὅτι ὁ Πλάτων, ὁ Φειδίας καὶ ὁ Ὀμηρος ἴστανται ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ ὑπομειδιῶντες παρατηροῦσι τὴν ταλαίπωρον Ἀνθρωπότητα ματαίως ἀγωνιζομένην ἐπὶ τόσους αἰῶνας ν' ἀνέλθῃ τὰς παννυήλους καὶ αἰθερίας βαθμίδας τῆς τελειότητος.

Καὶ ὅμως! ὁ ἔχων τὴν ἀτυχίαν νὰ περιπατήσῃ εἰς τὴν ἀπεράντον πορείαν ἦν διέγραψεν ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἐν τῇ ἀρχαιότητι, εἰς ποῖον φοβερὸν χάος ἀπορίας πίπτει βλέπων τὴν Στασιμότητα ἣν τηρεῖ ἐν τῇ σημερινῇ ἐποχῇ ὁ Ἕλλην ὅλως ἀντιθέτως πρὸς τὴν πρόοδον εἰς ἣν βαδίζει σύμπασα ἡ ἀνθρωπότης.

Ἡ Φυλὴ τῆς προόδου ἦτις συμπλέγματα πλειάδων καὶ μεγαλοπρεπῶν ἀστέρων μεγαλοφυΐας, ἀταπαρνήσεως, ἀνθρωπισμοῦ διέγραψεν εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς ἀρετῆς, ἡ Φυλὴ αὕτη σήμερον ἴσταται!

Ταλαίπωρος Ἑλληνικὴ διάνοια, δύστοχη Ἑλληνικὴ καρδιά ἴστασαι! ἴστασαι ἡμικλύουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ τῆς νάρκης καὶ τοῦ μιάσματος, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀπεράντου καὶ Νοσογόνου Λίμνης τῆς Στασιμότητος.

Στασιμότης! Ἴδὸν λέξεις ἦτις εἶνε ἀξία ἀποστροφῆς, ἐν αὐτῇ, ὡς λέγει ὁ ἀθάνατος τῶν Γάλλων ποιητῆς, ὑπάρχει ἡ σηπεδὼν καὶ ὁ θάνατος, κάλλιον νὰ προτιμᾷ τις τὸν ἀκάθαρτον ἀφρὸν παρὰ τὸ μίasma καὶ παρὰ τὸ τέλμα νὰ προτιμᾷ τὸν χεῖμαρρον, καὶ παρὰ τὴν νεκρὰν θάλασσαν νὰ προτιμᾷ τὴν πτώσιν τοῦ καταρράκτου Νιagara:

Ὁ ἀθάνατος Βίγαρος κτάσθη τῆς Βιλαρσὸν, πῶς λοιπὸν Ἕλλην δὲν θὰ ἐπροτίμα ἀπὸ τῶν κολάφων τῆς Βουλγαρίας καὶ ἀπὸ τῶν ἐμπυνομάτων τῆς Ρουμανίας καὶ ἀπὸ τῶν ἀφανῶν ἀλύσεων τῆς Ἑλληνικῆς Αὐλῆς καὶ ἀπὸ τῆς μικροπροπέας τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς καὶ ἀπὸ τῆς Στασιμότητος τῆς Ἑλλη-

νικήσ Φυλῆς, τὸν θάνατον καὶ τὸν μεγαλοπορεπῆ τύμβον ὅστις θὰ περικλείῃ τέλος πάντων μίαν Φυλὴν ἀλλὰ καὶ μίαν ἱστορίαν ἀρετῆς, ἀλλὰ καὶ μίαν ἐπιγραφὴν ἣτις νὰ γράφῃ τὰ ἑξῆς:

« Ἐνθάδε κείνται οἱ Νεώτεροι Ἕλληνες μὴ δυνηθέντες νὰ πλησιάζωσι τὸ ἄσπilon τῆς προόδου ἐπροτίμησαν ἀπὸ τὴν αἰμιον ζωὴν τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἐπαναστάσεως πτερυγίσαντες ἀνὰ μέσον τῶν κεραυνῶν αὐτῆς μὲ τὸ πῦρ εἰς τὰς χεῖρας καὶ μὲ τὸ αἷμα τῶν ἀνάνδρων καὶ προδοτῶν εἰς τοὺς ὄνυχας — Ἐπροτίμησαν τὸν θάνατον καὶ τὴν τιμωρίαν ἀντὶ τῆς Στασιμότητος ».

Γένοιτο.

M. ΑΝΤΥΠΑΣ.

ΑΓΓΛΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ.

Ὁ Γαλλικὸς « Χρόνος » λέγει ὅτι ὁ Ἄγγλος Ὑπουργὸς Σοσιαλιστῆς κ. Burns ἐν συνεντεύξει, ἣν ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ὁ Συντάκτης « τῆς Προόδου » τῆς Λυὸν εἶπεν ἀπεριφράστως τὰ ἑξῆς:

« Ὁ Σοσιαλισμὸς θὰ βαδίσῃ ἢ ἐν ὀνόματι τοῦ πυρός καὶ τοῦ ὀδοφράγματος ! . . . ἢ ἐν ὀνόματι τῆς Νομοθεσίας κατορθῶν νὰ συμμετέχῃ βαθμηδὸν εἰς τὰ Νομοθετικὰ καὶ Δημοτικὰ ἔργα » εἶπεν πρὸς τούτοις ὅτι « αὐτὸς νομίζει ὅτι οἱ Σοσιαλισταὶ ὅταν ἀρνοῦνται νὰ συμμεθέξωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν πράττωσιν ἔργον ἀνανδρείας διότι οφείλουσι νὰ δέχωνται πᾶν Τεμάχιον τὸ ὁποῖον ὑπομειδιῶντες οἱ συντηρητικοὶ προσφέρουσι εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις » ἐν τέλει εἶπεν ὅτι « καταγίνεται εἰς παρασκευὴν Νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον νὰ ἐξασφαλίσῃ σύνταξιν εἰς ὅσους ἐκ τῶν ἐργατῶν πάθωσι ἐκ τῶν ἀσθενειῶν τὰς ὁποίας προξενοῦσι τὰ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια ὡς ἐκ τῶν εἰδῶν τὰ ὁποῖα κατεργάζονται οἷον τοὺς κολικοπόνους τοὺς ὁποίους προξενεῖ ὁ μόλυβδος, τὴν δύσπνιαν τὴν ὁποῖαν προξενεῖ ἡ κατεργασία τοῦ βάμβακος, τὴν φθίσιν ἣτις προέρχεται ἐκ τῆς κατεργασίας τῶν ὑφασμάτων κτλ. κτλ.

Σημ: Πῶς Σὰς φαίνεται κ. κ. Ἄρχοντες καὶ μεγιστάνες τοῦ τόπου ; αὐτὰ τὰ λέγει Ἄγγλος Ὑπουργὸς ὄχι κανένας χασομέρης τῶν καρφενεῖων, οὔτε κανένας πρὸ νὰ ζητῇ νὰ πλανήσῃ, σὰν κ' ἐμεῖ ! τὸν Λαὸν γιὰ νὰ γίνῃ βουλευτῆς, οὔτε κανένας πτωχὸς καὶ ἀμαθὴς, αὐτὰ τὰ λέγει ὁ Ἄγγλικὸς Νόμος, ὁ πρακτικὸς, ὁ ἤρεμος ὅστις ἤδη κατέχει καὶ πλοῦτον καὶ ἀξιώματα—τί λέγετε κύριοι κύριοι ὅσοι κραυγάζετε εἰς τὸν Λαὸν ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ Κιωνισμοῦ ζητούμενα εἶνε ἀκαπόρρωτα ;

Στὴν Γαλλίαν ἐψηφίσθη καὶ ἔγινε Νόμος ἀπὸ τῶν παρελθόντων μῆνα διὰ τὰς συντάξεις τῶν ἐργατῶν—στὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν ἔλα τὰ προοδευτικὰ καὶ τὰ ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν Νομοσχέδια ἤδη ὅλα εἶνε Νόμοι, στὴν Ἀγγλίαν ἐπίσης, στὴν Ἀμερικὴν τὸ Βέλγιον τὴν

Ἑλβετίαν εἶνε πρὸ πολλοῦ, ἐδῶ σόνει καὶ καλὰ πρέπει οἱ ἐργάται καὶ οἱ χωρικοὶ νὰ πληρώνουν αἰωνίως χαρά—τσι σ' ἐμᾶς τὰρχοντόπουλα τοῦ σφάξαμε τὸ θεοῖδ ξαπλωμένοι στὰ καρφενεῖα ἢ στῆνοντες παγίδες γιὰ τοὺς κουτοχωριάτες τοῦ μᾶς τρέφουν σὰν στραβούς—Ἄς ἴδωμεν λοιπὸν θὰ ξυπνήσουν ἀπὸ τὴν Νάρκην νὰ Σὰς ἀρχίσουν τοὺς κατράπακους καὶ τῆς μουντζες ὅλοι ὅσοι ἔχουν ἀνθρωπισμὸν καὶ καρδιά καὶ εἶνε ἄνθρωποι τοῦ ἐμπορίου, τῆς ἐργασίας, τῆς ναυτιλίας, τῆς ἀνεξαρτησίας ;

ΑΣ ΕΞΗΓΗΘΩΜΕΝ

Οἱ Ἄρχοντες, οἱ Κομματάρχαι, τινὲς τῶν πλουσίων, τῶν μεγαλονοικοκυραίων, τῶν κομφεσομένων, τῶν Δοσφῶρων καὶ Δικηγόρων καὶ ἐν μέρει οἱ καλαμαράδες καὶ οἱ παπᾶδες μόλις ἀνέγνωσαν τὸ πρόγραμμά μας διέρρηξαν τὰ ἱμάτιά των καὶ ἀνεφώνησαν ὅλοι ἐν χαρῶ « ἐπικίνδυνος εἶνε ὁ ἄνθρωπος οὗτος διότι ἐπανάστασιν ζητεῖ » καὶ ἄλλοι εἶπον « ἀμαρτωλὸς εἶνε ὁ ἄνθρωπος οὗτος διότι ζητεῖ νὰ ἐπαναστατήσῃ ὁ ἐργάτης κατὰ τοῦ Κηφῆνος, ὁ χωρικός κατὰ τοῦ Ἀφέντου, ὁ καλὸς ἱερεὺς κατὰ τοῦ δεισιδαίμονος καὶ συμφεροντολόγου παπαῖ » ἄλλοι πάλιν εἶπον « κακοποιὸς εἶνε ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς διότι ζητεῖ νὰ ἀντικατασταθῶσιν αἱ φυλακαὶ καὶ τὰ Ἀνάκτορα καὶ τὰ Ἀρχοντικά μέγαρά ὑπὸ Λαϊκῶν Στοῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων νὰ διδάσκηται ἀντὶ νὰ διαφθεῖρηται ὁ ἄνθρωπος ».

Αὐτὰ λέγωσιν, αὐτὰ κηρύττωσιν ἐναντίον μας καὶ ἐπειδὴ τινὲς ἐκ τοῦ Λαοῦ πιθανὸν νὰ ἀποπλανηθῶσιν ἀπὸ τὰ ἐπιτήδεια καὶ ἐπίβουλα ἐπιχειρήματά των, διὰ τοῦτο ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐξηγηθῶμεν ὡς ἑξῆς:

Καθεστῶς ὀνομάζεται τὸ ἰσχύον σύστημα τῆς Διοικήσεως ἐν γένει, ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο εἶνε ἀπαιτηλὸν καὶ ἀδίκον διὰ τοῦτο ἐκηρύχθημεν πρὸ δεκαπενταετίας ἐναντίον του καὶ θὰ ἐλογίζομεθα οἱ εὐτυχέστεροι τῶν θνητῶν ἐὰν τὸ ἐβλέπαμε κρημνιζόμενον καὶ βυθιζόμενον εἰς τὰ σκοτεινὰ βασίλεια τοῦ Ἄδου ὅπουθεν ὁ δαίμων τοῦ σκότους τὸ ἐξήγαγε:

Οἱ κηρυσσόμενοι λοιπὸν κατὰ τοῦ παγκοσμίου καθεστῶτος ὀνομάζονται Ἐπαναστάται, καὶ τούτου ἐνεκεν εἰς τὸ πρόγραμμά μας τιλοφοροῦμεθα οὕτω χωρὶς ὅμως νὰ παραλείψωμεν τὸ διακριτικὸν ἠθικὸν ἐνταῦθα κάμνομεν διάκρισιν ποίου εἶδους ἐπαναστάται εἴμεθα, παρακαλοῦμε δὲ τοὺς ἀναγνώστας τῆς « Ἀναστάσεως » νὰ ἐπιστήθουν τὴν προσοχὴν τους εἰς τὰ κατωτέρω ἵνα ἀφ' ἐνὸς μὴ θορυβῶνται καὶ ἀφ' ἑτέρου ἵνα μὴ, ἐκμεταλλευόμενοι οἱ σικροφάνται καὶ συμφεροντολόγοι τὴν ἀμάθειαν τοῦ Λαοῦ, ἐνσπείρωσι εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀπλοϊκῶν τὸν παντικὸν διασθέντες ὅτι θέλομεν νὰ βεύσῃ αἷμα καὶ νὰ μᾶς ἀπολυμάνῃ τὸ πῦρ. Ἰδοὺ πῶς σκεπτόμεθα:

Ἴνα ἡ ἀνθρωπότης καὶ ἰδίως ἡ Ἑλλάς διορθωθῇ,

εἶνε ἀναπόδρατος ἀνάγκη νὰ προκύψῃ ἡ Ἐπαναστάσις· ἡ Ἐπαναστάσις ὅμως εἶνε δύο εἰδῶν, ἢ μία ἐπιτυγχάνει διὰ τοῦ ἔπλου καὶ τοῦ αἵματος ἢ δὲ ἄλλη διὰ τῆς Διδασκαλίας καὶ τῶν Νόμων.— Ἡμεῖς λοιπὸν ζητοῦμε τὸ δεύτερον εἶδος τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ οὕτως τὸ διευτυπώσαμεν εἰς τὸ πρόγραμμά μας γράφαντες αὐτολεξεῖ τὰ ἐξῆς « νὰ Ἐπανασταστήσῃ ὁ Ἐργάτης κατὰ τοῦ Κηφήνος, ὁ Χωρικός κατὰ τοῦ Ἀρέντη κ. τ. λ. ὀλίγον κατ' ὀλίγον μορφούμενος ἐλευθερούμενος καὶ θεσπίζων Νόμους » τούτέστιν διὰ τῆς Διδασκαλίας καὶ τῶν Νόμων ζητοῦμε τὴν Ἐπαναστάσιν! — Ματαίως λοιπὸν κραυγάζουσιν οἱ μεγαλόσχημοι συμφεροντολόγοι καὶ οἱ μικρόσχημοι δοῦλοι τῶν κομμάτων· εἶπομεν ὅτι θέλομεν νὰ παύσῃ ἡ ἀδικία καὶ ἡ τυραννία καὶ ἀντ' αὐτῶν νὰ βασιλεύσῃ ἡ ἀλήθεια, ἡ ἰσότης, ἡ Δικαιοσύνη.

Καὶ ἐρωτῶμεν: εἶνε κακὴ ἡ τοιαύτη Ἐπαναστάσις; Ὅταν ἐκλείψῃ ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα ἡ πείνα καὶ ἡ ἀμάθεια τότε ἐξ ἀνάγκης καταργεῖται καὶ τὸ ἐγκλημα, ἐπομένως ἀνευ ἐγκλημάτων δὲν εἶνε ἀνάγκη φυλακῶν καὶ καταγωγῶν ἀνθρωποκτόνων — Ὅταν ἐκλείψουν τὰ διεθνή μίστη καὶ αἱ ἀρπακτικαὶ τῶν Βασιλέων ὀρέξεις καὶ τὰ στέμματα βιβθῶσιν εἰς τὰ καζάνια τῶν ἀληθιστῶν τότε παύουσιν οἱ πόλεμοι καὶ αἱ ἀνθρωποθυσίαι καὶ ἐπομένως παύουν νὰ ὑπάρχουν καὶ Ἀνάκτορα καὶ Ἀρχοντικά Μέγαρα καὶ Στρατῶνες ἀντικαθιστάμενα μὲ στοὰς δηλαδὴ μὲ σχολεῖα μεγάλα καὶ ἀπέραντα ἐντὸς τῶν ὁποίων ἀντὶ τῆς ἀργείας καὶ τῆς σκληρότητος καὶ τοῦ ἐγκλήματος νὰ διδάσκηται ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ δικαιοσύνη—Καὶ ἐρωτῶμεν ὅταν παύσωσιν οἱ Ἴερεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς νὰ θεωρῶσι τὸν προορισμὸν τοὺς συμφεροντολογικὸν καὶ τὸν τίτλον τοῦ ἱερέως ὡς ἐπάγγελμα βιοποριστικὸν ἐπιζητοῦντες νὰ γίνωσιν Ἴερεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς διὰ νὰ τρέφονται καὶ διὰ νὰ ὑπανδρεύωσι καλλίτερα τὰς θυγατέρας των καὶ διὰ νὰ γίνωνται μέτοχοι ἐμπορίων καὶ ἐπιχειρήσεων, ἐρωτῶμεν τότε δὲν ἀντικαθιστῶνται οἱ τραμποῦκοι παπαῆδες διὰ τῶν εὐαγγελικῶν ἱερέων τῶν προορισμένων νὰ διδάσκωσιν τὴν ἀδελφοποίησιν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὸ καθῆκον;

Ἐ; Λοιπὸν τί ἐθρουβήθη ὁ ντουμῆς τῶν ἀνοήτων, τί κακὸν εὔρε εἰς τὴν γλυκυτάτην καὶ ἀναγκαιοτάτην καὶ εἰρηνηκοτάτην ἐπαναστάσιν ἣν ἡμεῖς ζητοῦμεν διὰ τοῦ προγράμματος;— Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ἐπαναστάσεως ὁμολογοῦμεν εἰς τὸ πρόγραμμά μας ὅτι θὰ ζητωκραυγᾶσμεν μόνον, διότι τῶντι θὰ εἶμεθα ἄρρονες ἐὰν ἐνομίζομεν ὅτι οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες θὰ προλάβουν ὡς πρὸς τοῦτο τοὺς Εὐρωπαίους: Ἐ! Κύριοι ἡ πρόδοος μόνον ἐν Ἑλλάδι εἶνε οὐτοπία, εἰς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου ἔχει ποιήσῃ ἄλματα καὶ ἡ τοιαύτη ἐπαναστάσις εἶνε κατὰ τὰ ἐννεπήκοντα ἑκατοστὰ καμμένη! Ἄς εἶμεθα λοιπὸν εἰλικρινεῖς καὶ ἄς μὴ ἀλλάσωμε τὰς σκέψεις τῶν ἄλλων πρὸς ἴδιον ὄφελος— Ἡμεῖς εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ προγράμματός μας ἐ-

γράψαμε καθαρῶς τί εἶμεθα καὶ τί ἐπιθυμοῦμεν καὶ τοῦτο τὸ ἐπράξαμε διὰ νὰ μὴ εἴπωσιν τινὲς ὅτι φοβούμεθα τὴν ἀπώλειαν ψήρων ἐκ μέρους τῶν ἰσχυρῶν καὶ μεγαλοσχημῶν ἐὰν εἴπωμεν καθαρὰ τί λέει ἡ καρδιά μας, διὰ τοῦτο καὶ μόνον καὶ ἵνα ἐντελῶς τὰς δοξασίας πάντες γνωρίσωσιν ἐγράψαμεν τὸ δεύτερον τοῦ προγράμματος μέρος χωρὶς νὰ διέλθῃ ἐκ τοῦ νοός μας ὅτι θὰ προφθᾶσωμεν νὰ ζητήσωμεν ὅτι ἐπιθυμοῦμεν ἔχοντες τὴν πεποιθήσιν ὅτι ταχύτερον ἢ ὅσον πολλοὶ νομίζουσι θὰ ἐξαναγκασθῶμεν νὰ συμφωνήσωμεν μὲ τὴν λοιπὴν ἀνθρωπότητα— Ἐκεῖνο ὅπερ ἡμεῖς καθαρῶς γράφομεν ὅτι θὰ ἐπιζητήσωμεν εἶναι ὅσα εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ προγράμματος ἀναφέρομεν καὶ ταῦτα ἀποτελοῦσιν μόνον μεταρρυθμίσεις αἰτινες εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτύχωσιν ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ τὸ πρέπον σθένος καὶ ἡ ἐπιβαλλομένη εἰλικρίνεια, εἶνε ἐπομένως ζήτημα καθαρῶς ἐξαρτόμενον ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς θελήσεως τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ:

Καὶ τώρα ὡς πρὸς τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας! Τίς ἀπὸ Σᾶς τοὺς φωνασκοῦντας, δίκην τσακαλίων ἐναντίον μας, δὲν συμφωνεῖ ὅτι, δίδοντες ἀσφάλειαν ἐργασίας, ἱκανοποιητικὸν ἡμερομίσθιον, μικρὰν σύνταξιν εἰς τοὺς φονευομένους ἢ ἀθνηοῦντας χωρικούς καὶ ἐργάτας, προσάπτων δὲ διδασκαλίαν, τίς λέγομεν δὲν συμφωνεῖ ὅτι, δίδοντες ταῦτα καὶ ὅσα ἄλλα ἀναφέρομεν, καὶ τὸ ἐγκλημα θὰ περιορισθῇ καὶ ὁ ἐκπατρισμὸς θὰ ἐκλείψῃ καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία καὶ ἐν γένει ἡ ἐργασία θὰ ἀναλάβῃ ἐκ τοῦ μαρσαμοῦ ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὴν ἐροῖεν τεσσαρακονταετῆς δουλεία τῆς συνειδήσεως καὶ λήθη τοῦ καθήκοντος;

Τίς δύναται νὰ ἀρηθῇ ὅτι εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἄνθρωποι εἶνε εὐκατάστατοι καὶ μορφωμένοι, αἱ φυλακαὶ καὶ τὸ ἐγκλημα εἰσὶν καταργημένα; Διατί εἰς τὴν Ἑλβετίαν πολὺ σπανίως συμβαίνουσιν ἐγκλήματα, διατί εἰς τὸ Βέλγιον πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ὑψώθη εἰς τὰς φυλακάς λευκὴ σημαία; Μακάριος Λαός!

Ναί! κύριοι, κύριοι τοῦ κόπτεσθε γιὰ τοὺς Νόμους καὶ γιὰ τὰ καθεστῶτα.

Αὕτη εἶνε ἡ ἀλήθεια καὶ πρέπει νὰ λέγεται καθαρὰ. Ὁ Χριστὸς ἐξετόκονισε τὴν γούνα τῶν Ἀρχιερέων μὲ τὴν μάστιγα καὶ ἀνέτρεψε τὰς τραπέζας τῶν ἐκμεταλλευτῶν καὶ ἀχρείων μὲ τὰς χεῖρας καὶ μὲ τοὺς πόδας του χωρὶς νὰ συλλογισθῇ ὅτι πράττων οὕτω ἐκφρεύει τῆς ἀβρότητος καὶ τῆς εὐγενείας, χωρὶς νὰ συλλογισθῇ ὅτι κηρύσσων πόλεμον κατὰ τοῦ καθεστῶτος γίνεται ἐπαναστάτης καὶ ἐπαναστάτης τρομερὸς μάλιστα, ἀρκεῖ νὰ βασιλεύσῃ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ Δικαιοσύνη καὶ ὅλα συχωροῦνται καὶ ὅλα ἐπιβάλλονται!

Ἐ! Τί Σᾶς φοβίξει ἡ Ἀλήθεια, διατί κρύπτεσθε ὀπισθεν τοῦ δακτύλου σας;

Ἴερεῖς, Ἀρχιερεῖς, Ἐπιστάμονες, Ἐλευθερόφρονες Πλούσιοι, Ἐκκοκῆται, Κοινομιστῆαι, Διδασκαλοὶ ἐξέλι-

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΛΑΚΟΒΑΤΕΙΟ

ΥΠΟΧΡΩΝΟΝΤΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

ΥΠΟΧΡΩΝΟΝΤΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

σκοτάδι τοῦ φόβου καὶ τοῦ συμφέροντος καὶ ὁμολογήσετε ἐνώπιον ὅλης τῆς Ἑλλάδος ὅτι εἴμεθα σάπηροι κατάσπηροι, ὅτι διὰ τὴν ἰατρούτωμα τὰς πληγὰς μας πρέπει ἀμέσως σήμερον νὰ κηρυχθῶμεν ὅλοι Ἑπαναστάται. Ναὶ Σεις ὅσοι εἰσθε αἰσθηματῖαι, Νέοι μὲ σφρίγγος, ὅσοι ἀκόμη δὲν ἐξεπορευθῆτε μέσα στὰ μαύρα σπήλαια τῆς ἀσυνειδήσιας, τῆς ἀτολμίας καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ συμφέροντος, Σεις ὅσοι δὲν ἐγίνατε οἱ ἔσχατοι δοῦλοι, οἱ δορυφόροι μισθοφόροι τοῦ Κόμματος καὶ τῶν Κηφήνων, Σεις ὅσοι αἰσθάνεσθε τὴν καρδίαν Σας δονουμένην ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς ἀγάπης, τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς προόδου, ὅσοι, ὅσοι Σεις πηραστεῖτε ἀπὸ τὰς χεῖρας καὶ σχηματίζεται τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν ἔπισθεν τῆς ὁποίας ὑπερήφανοι οἱ χωρικοὶ καὶ ἐργάται θὰ βαδίσωσιν πρὸς κατάκτησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἱστορίας τοῦ μέλλοντος ἡμῶν, ἐὰν δὲν πράξωμεν οὕτως, θὰ ἦνε μαύρη καὶ ἀραχνιασμένη καθὼς εἶνε μαύρα τὰ σπλάγγνα καὶ ἡ ψυχὴ τῶν Τυράννων καὶ Προδοτῶν οἵτινες πρὸ τῶν ἐτῶν λυμάνονται ὡς οἱ σκληρότεροι τῶν ληστῶν τὴν ἀτυχῆ μας, τὴν καταπεπονημένην, τὴν ἀπλησιζόμενην Ἑλλάδα μας.

« Ὁ Μάννα παινιμένη, ὦ Ἑλλάς μου ἑκακουμένη εἰς ποῖον σκοτεινὸν καὶ ἀπόκρημον χάος ζητοῦν νὰ Σὲ κρατήσουν οἱ ἰδιοτελεῖς καὶ ἀρνησιπάτριδες καὶ ἀσπλαγχοὶ υἱοὶ Σου! Ἔως πότε λοιπὸν ἡ ἀλήθεια καὶ εὐκρίνεια θὰ ἐμπτύσεται ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν καὶ τῶν ἀνάνδρων— Ἔως πότε βαθύταται πληγαὶ θὰ καταφέρωνται εἰς τὰ στήθη Σου Ἑλλάς μου ὑπὸ τῶν ἀνθρωπαρίων τούτων τῶν ἐνδεδυμένων μὲ τὰ βελέσια τῆς ἀσυνειδήσιας καὶ τῆς χαμερπείας; »

Ποῦ εἰσθε λοιπὸν, ὦ εὐγενεῖς ἀριστοκράται τῆς συκοφαντίας καὶ ἰδιοτελείας; Ποῦ εἰσθε ὅσοι Σεις ὅσοι νομίζετε ὅτι εἶνε ἀταξία καὶ ἀκαταστασία πᾶσα ἀρχὴ καὶ πᾶσα ἰδέα ἡ ὁποία θίγει ἢ βλάπτει τὰ ἰδιωτικά Σας συμφέροντα καὶ τὰς ἀρπακτικὰς Σας ἐρέξεις;

Ἐξήλθατε λάθροι ἐναντίον μας καὶ ἄλλοι ἀπὸ Σᾶς ἐργάζονται καταχθονίως χωρὶς νὰ φαίνωνται καὶ ἄλλοι μεταβαλλόντες τὰς ἐννοίας καὶ φράσεις μας ζητοῦσι νὰ μᾶς παραστήτωσι ἀθρόσκους, κακούργους ἐπικινδύνους.

Σᾶς κάμνει ἐντύπωσιν ἂν ζητῶμεν νὰ λύσωμεν τὰς ἀλύττωσιν διὰ τῶν ὁποίων εἰσὶν δεδεμένοι, εἰς τὸ ἐγκλημα, εἰς τὰ πάθη, εἰς τὰς δεισιδαιμονίας, οἱ ἐργάται καὶ οἱ χωρικοὶ; Θορυβεῖσθε καὶ ἀπειλεῖτε ἔ; ὄντα ἀνθρωπόμορφα, δειλότεροι τῶν βατράχων καὶ σκληρότεροι τῶν λύκων! βλέπετε ὅτι ὁ κύων (Λαὸς) ζητεῖ νὰ δαγκάσῃ τὸν ἀφέντην του καὶ ζητεῖτε νὰ τὸν δέσετε, νὰ τὸν τιμωρήσῃτε! Δυστυχεῖς Φρενοβλαβεῖς μὴ παύετε τὸ παιγνίδιον αὐτό! εἶνε λίαν ἐπικίνδυνον, ἀκούσατε!

Ὅταν ὁ κύων εἶνε ἐλεύθερος σπανίως δαγκάνει ἀνευ αἰτίας καὶ ἂν συμβῆ νὰ δαγκάσῃ εἶνε τὸ δῆγμα του ἀκίνδυνον, ὅταν ὅμως εἶνε δεδεμένος καὶ αἰφνης θραύσῃ τὰς ἀλύττωσιν του, οὐαὶ καὶ τρεῖς οὐαὶ εἰς Σᾶς καὶ τὴν

γενεάν Σας, τότε οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξαγριοῦνται ὡς οἱ τοῦ λέοντος οἱ δὲ ὀδόντες του καταξοσχίζουσιν ὡς οἱ τῆς Τίγρεως!

Δώτατε λοιπὸν ἐλευθερίας, δικαιώματα, μεταρρυθμίσεις, δεῖξατε πρόνοιαν ὑπόβληθῆτε καὶ εἰς θυσίαν ἐν ἀνάγκῃ Σᾶς συμφέρει τούτο, ὁ κύων τότε θὰ Σᾶς λείχῃ ἀντὶ τὴν Σᾶς δαγκάνῃ.

Αὐτὰ κ. κ. φρονούμεν καὶ ὑπὸ τὴν ἐννοιαν αὐτὴν ἐγράψαμε τὸ ἡμέτερον πρόγραμμα ὅπερ ζητεῖ ὅσα εἶνε κατορθωτὰ διὰ τὴν πρόδον τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Πατρίδος εἰς τὸ πρῶτον μέρος, εἰς δὲ τὸ δεύτερον εὐχεται ταχέως οἱ Ἕλληνες νὰ ζητωκραυγάσωσι μαζὺ μὲ ὅλην τὴν ὑψηλίον ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ Σοσιαλισμοῦ.

Μὴ ἀνησυχεῖτε ἔθεν, ὁ Σοσιαλισμὸς θὰ ἔλθῃ ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ ἂν θέλωμεν καὶ ἂν δὲν θέλωμεν καὶ ἂν μᾶς ἀρέσῃ καὶ ἂν δὲν μᾶς ἀρέσῃ— Ἔστέ φύχραιμοι κ. κ. παχύσαρκοι καὶ πολύμυαλοι ἐκ τῶν συντηρητικῶν διότι ἑκατομμύρια ἀνθρώπων μεταξὺ τῶν ὁποίων ἑκατοντάδες πλουσίων καὶ χιλιάδες ἐπιστημόνων καὶ μυριάδες ἐργατῶν καὶ χωρικῶν ἐργάζονται ἀόκνως καὶ συνεχῶς πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἀγάπης.

Δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας θὰ ἦναι ἀρκετὸν ἐὰν κατορθώσωμε διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τῶν ἀναγκαίων Νόμων νὰ προστατεύσωμε τὴν ἐργασίαν, τὴν ναυτιλίαν, τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν, τὴν Δικαιοσύνην, θεμελιούντες τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνεξαρτησίαν Πατρίδος καὶ Λαοῦ καὶ τότε οὐδεὶς θὰ ἀμφιβάλλῃ ὅτι θὰ καταστῶμεν καὶ ἡμεῖς ἄξιον αὐριον (ὡς λέγω εἰς τὸ πρόγραμμά μου) νὰ ζητωκραυγάσωμεν μαζὺ μὲ ὅλον τὸν κόσμον ὑπὲρ τοῦ Κοινωνισμοῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἀθροῖον Κυριακὴν ἐν τῷ « Λαϊκῷ Ἀναγνωστηρίῳ » δὲν θὰ γίνῃ ὁμιλία καθόσον τὸ, κατὰ τὰς δύο τελευταίας Κυριακάς, προσελθὼν πλῆθος ἦτο τόσον πολὺ ὥστε τὸ κτίριον ἠπειλήθη ὡς ἐκ τοῦ βάρους, πρὸς δε ἡ συγκέντρωσις αὐτὴ γίνεται αἰτία διαδηλώσεων αἵτινες ἀντιστρατεύονται εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ « Ἀναγνωστηρίου » ὅστις καταδικάζει ταύτας ὡς ἔθιμα βαρβάρων ἐποχῶν.

Ὁ ἐντεταλμένος
Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ.

Τὸ προσεχὲς Σάββατον ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὁμιλήσει ὁ κ. Μ. Ἀντύπας ἐν τῷ « Ἀναγνωστηρίῳ » τὴν ἑπομένην.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ. ΣΣ Φ4 0014. 41.0047